33e jaar. — Nr 102. Donderdag 26 augustus 1886.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

Men schrijft in te **Tongeren** bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *Postrijder* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **groote Markt nº 37-39, te Tongeren.**

ABONNEMENT

Drie maal per week 6 franks per jaar.
Twee » » 5 » »
Een » » 4 » »

Een blad afzonderlijk 15 centiemen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen 15 centiemen per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad : 1 fr. den drukregel.

TONGEREN, 26 AUGUSTUS.

De plichten der katholieken.

Wie herinnert zich de afschuwelijke, de akelige gebeurtenissen niet, die sedert deze laatste honderd jaren in Frankryk voorvielen ? Ja, wie herinnert zich de onmensche vervolgingen, de schandige rooverijen, de gruwelijke moorderijen der Saus-Culotten, de dieverijen, de slachtingen en de brandstichtingen der Communards niet ?... Deze eeuw, die door velen eene eeuw van beschaving en vooruitgang wordt geheeten, is in bloedige letters in de geschiedenis aangeboekt geworden.

Wie zal durven verzekeren, dat binnen weinige jaren, wanneer de revolutionnaire planten meer krachten zullen gekregen hebben, de verleidene en bedrogene menigte, verblind door de beloften van vrijheid en gelijkheid die de valsche profeten haar hebben ingeblazen, zich niet zal verlustigen bij den moord zijner medeburgers en het verwoesten en in brand steken der steden, gelijk wij er reeds een staaltje van hebben gezien in het Walenland ?... Wij willen spreken van de glasblazerijen Baudoux en anderen ! Immers verschrikkelijk is het volk in zijne woedende wraakgierige vernielingszucht, wanneer het aan zijne driften den vollen teugel laat !

* *

Welke is dan onze plicht, katholieken ? Onze eerste en opperste plicht is meer en meer te zorgen dat door eene onverpoosde werking de godsdienstige waarheid aan 't daglicht schijne en de menigte te waarschuwen tegen de bedriegelijke liberale of radikale menschlievendheid. Doen wij de werkende klassen begrijpen wat doel die voorstanders van vrijheid en gelijkheid bereiken willen. Doen wij hen begrijpen dat die socialistische apostels niets anders beoogen en betrachten dan de werklieden die aan hunne bevelen als echte slaven hebben gehoorzaamd, zullen verfoeien en als het uitschot der maatschappij verstooten. De Fransche revolutie der jaren 93 heeft ons hiervan een voorbeeld gegeven. Wanneer de grooten van den dag die tot fortuin en eer waren geklommen, te Parijs in hunne rijtuigen door de straten reden, spuwden zij met verachting in 't aangezicht van den burger, van den werkman, die hen gemaakt had wat zij waren.

Dus, katholieken, willen wij aan ons vaderland onafmetelijke rampen en onheilen sparen, willen wij onze werkende volksklassen tot haren vroegeren welstand terug voeren, laten wij dan niets onbeproefd om het zaad des geloofs in de harten te bewaren.

De godsdienst alleen kan den werkman zijnen eenvoudigen staat met onderwerping doen aanvaarden. Laat ons hem nooit behandelen als eene slaaf, gelast met onze driften op eerste gebod in te willigen, maar herkennen wij hem de plaats in de samenleving die hem van rechtswege toekomt.

De doctor **Mooren** van Dusseldorf zal te Luik zijn in het *Hôtel de l'Europe* den 4 SEPTEMBER aanstaande.

Bij M. COLLÉE, boekhandelaar te Tongeren, groote keus van **fransche en vlaamsche boeken,** dienstig voor prijsuitdeelingen.

Op den markt van Tongeren van heden donderdag waren te koop gesteld 591 koeien, 42 kalveren, 40 schapen, 156 vette varkens, 1219 baggen en 200 loopers.

BINNENLAND.

Een zonderlinge kerel. — Vrijdag namiddag boot zich bij den heer Geerts, coiffeerder, Galerie de la Reine, eenen heer aan, met zwarte hoofdharen. Hij verzocht zijne haren te willen blond verwen. De coiffeerder deed hem verstaan dat zwart haar niet kon in blond veranderd worden.

« Zeer wel, zegde de onbekende, snijdt mij dan de haren kort en plaats op mijn hoofd eene blonde pruik en op mijne wangen bakkebaarden der zelfde kleur. »

Er werd aan het verzoek van den onbekende voldaan en weldra verliet hij het huis. Nauwelijks was hij vertrokken of de coiffeerder zond een zijner bedienden naar 't policiebureel. Dadelijk werden een paar agenten gelast den vermomden persoon op te zoeken en te volgen.

De agenten hadden terstond het spoor van den kerel gevonden. Na het *Café de Paris* en het *Café Central* bezocht te hebben, begaf de man met de pruik zich alleen naar zijne woning.

Toen hij 's morgends ontwaakte, kreeg hij kennis van de onaangename uitnoodiging, zich te willen aanbieden in het hoofdbureel van policie, waar hij ondervraagd werd. Middelerwijl werd eene huiszoeking gedaan in zijne kamer : men trof er eene groote partij laarzen aan en een telegram luidende : « X.... is aangehouden, wij zullen u zoo gauw mogelijk tijdingen zenden. »

Toen de policiecommissaris hem ondervroeg, begon de heer te lachen en gaf zijnen naam en zijn beroep te kennen : handelaar in schoeisels.

« Als ik mij gegrimeerd heb, voegde hij er bij, was het enkel om te zien of mijne minnares mij zou herkend hebben. Wat het telegram betreft, het meldt mij dat een mijner bedienden, welke de vlucht genomen had, aangehouden is.

De policie alvorens eene beslissing te nemen, heeft naar Parys getelegrafieerd om inlichtingen over dien persoon te vragen. Het antwoord van het parket van Parys, op de vraag der brusselsche policie, luidde als volgt : « Houdt dien man in handen ; er is tegen hem een aanhoudingsmandaat afgeleverd. »

— De man met de blonde pruik en valsche bakkebaarden, die gisteren aangehouden is, zal aan 't fransche gerecht overgeleverd worden. Hij gaat in Frankryk vervolgd worden voor aftruggelarij. Eene jonge vrouw, die insgelijks aangehouden was, is in vrijheid gesteld.

— Men heeft naar den Congo de uniformen gezonden voor de garnizoenen der standplaatsen. Deze uniform bestaat uit eene jaquette-vareuse en eene broek in grijze wollen stof, met gele biesjes. De kostumen werden te Brussel gemaakt. De soldaten van Congoland zijn gewapend met het chassepotgeweer.

De werkhuizen van Cockerill hebben de bestelling ontvangen van eenen nieuwen steamer voor den Congo, die 25 meters lengte zal hebben.

— Gisteren is er in de Marktstraat te Brussel, eene moordpoging gepleegd door den zoon van een koffiehuishouder, op de buffettjuffer. Het meisje werd aan den arm gekwetst. De plichtige is aangehouden.

— *Doktor-kleermaker.* — De verlichte Brusselaars houden gewoonlijk den zot met de domme dorpelingen die zich, soms niet beter wetende, door slimme kwakzalvers laten beet nemen.

Waarlijk die lieden zijn te beklagen en verdienen soms eene strenge les. Maar dat Brusselaars zich voor eene ziekte die een menschenleven kan kosten, tot een kleermaker wenden, en dat nog wel op het aanraden van eenen geneesheer, dat gaat alle gedacht te boven.

En evenwel is dat zoo.

Zekere dame H. van den *Boulevard Anspach,* leed aan eene ziekte welke haar gewone geneesheer geen kans zag om te genezen. Hij raadde haar dus naar eenen specialist, den bewusten kleermaker, te gaan en deze behandelde haar zoo wel, dat zij volgens zijne verklaring den 19 juli genezen was.

De doktor bevestigde die verklaring en betaalde den kleermaker de som van 45 frank, voor rekening der familie H.

Op 5 augustus werd de vrouw op nieuw ziek en de doktor riep andermaal de hulp van zijnen meêhelper-kleermaker in.

Onder hunne behandeling stierf de vrouw verleden week.

De officiele doktor, die de overlijdens van stadswege moet bestatigen, wilde geene toelating tot begraven afleveren, daar hij zonderlinge geruchten had gehoord, aangaande de geneeskundige behandeling waaraan zij was onderworpen geweest.

Het parket heeft zich met de zaak bemoeid.

Daar de kwestie tamelijk delikaat is, zullen wij er voor het oogenblik niet meer over zeggen, te meer, wijl de geschiedenis door de bladen op verschillende wijzen wordt verteld.

— Buys, de dader van den vijfdubbelen moord te Maxenzeele, is maandag naar het zinneloozengesticht van Froidmont overgebracht. Hij is 's morgends, met den eersten trein, uit Brussel vertrokken.

— Een dekoratieschilder, die in de ijzerenwegstraat, te St-Joost-te-Noode, eene herberg houdt, was maandag namiddag in twist geraakt met zijne meid. Eensklaps greep hij een revolver en schoot ; het meisje werd aan den hakervoorarm gekwetst. De aanvaller vluchtte op eene zolderkamer, waar hij door de policie aangehouden is. Hij bood geenen tegenstand en verklaarde dat hij de meid slechts heeft willen schrik aanjagen en haar onvrijwillig gekwetst heeft. Hij is 's avonds naar de gevangenis van St-Gillis gebracht. De wonde der meid schijnt niet gevaarlijk te zijn.

— Men schrijft uit Beaurang :

De vader van den pastoor van Baronville, L. Sterpin, een onderling van 87 jaar, die in de pastorij woont, was een dezer laatste nachten opgestaan om eene pijp te rooken. Hij stak ongelukkig zijne kleeren in brand, en toen men op zijne noodkreten toesnelde, had hij reeds verschikkelijke brandwonden bekomen. De ongelukkige onderling is twee uren nadien gestorven.

— Men schrijft uit Brugge :

Tegenwoordig krielt het van vreemdelingen in onze stad, die onze merkwaardige kunststukken komen bewonderen. Allen komen van de badplaatsen. Gisteren morgend was eene groep Chineezen in het museum van St-Janshospitaal ; daarna trokken zij naar de Schouw van het Brugsche Vrije.

— Men schrijft uit Eecloo, 25 augustus :

Over eenige dagen moest hier een jong paar in het huwelijk treden. Op het gesteld uur waren de wederzijdsche ouders en de bruid op het stadhuis vergaderd ; maar wie niet verscheen was de bruidegom. Na lang wachten kwam er eene depeche uit Waarschoot, waarin de bruidegom het volgende schreef : Mijn geld verloren : huwelijk voor drie maanden uitgesteld. Sedert dien heeft men hem niet meer teruggezien.

— *Gezegend huwelijk.* — Te Beveren bij Roesbrugge, vruchtbare en gezonde gemeente, leeft er een paar boven alle andere gezegend. De heer Désiré Fagoo en zijne vrouw, Zenobia Lazeure, hebben hun achttiende kind, hun dertiende zoontje laten doopen. Van die 18 kinderen leven er nog 12 bloeiende, flinksche jonkheden en 4 frissche dochterkens.

BUITENLAND.

Nederland.

Een Bredaasch paar, dat reeds in 1834 verliefde, is thans voor de eerste maal in het huwelijksbootje gestapt. Beiden tellen te samen 150 jaar.

Frankryk.

GEPLETTERD.

De kapitein der douanen te Armentieres heeft verleden zaterdag op verschrikkelijke wijze het leven verloren.

In den namiddag wilde hij de statie overstappen om zich naar zijn bureelte begeven. Op dit oogenblik kwam de expres van Duinkerken naar Rysel in volle vaart aangestoomd.

De officier zag hem aankomen en ging zich voor alle verzekering, op een afleidingsbaan tusschen twee leege waggons plaatsen. Doch alsof het noodlot het zoo wilde aanwelijks stond de kapitein daar in zekerheid, of op hetzelfde spoor kwam een andere waggon aangeloopen, die ten gevolge eener baansverandering op dezen weg geloopen was. De waggon kwam in volle vaart op de twee andere terecht ; de officier tusschen de twee buffels gepakt, werd de horst letterlijk stuk gepletterd. De dood was oogenblikkelijk.

Engeland.

EENE BENDE WALVISSCHEN.

Eene walvisschenjacht, zooals er slechts zelden plaats hebben, wordt thans van de schotsche kust vermeld. Schotland schijnt dezen zomer bijzonder bezocht te worden door de walvisschen, die zich daar misschien zullen begeven, even als wij naar Blankenberghe of Oostende.

Verleden woensdag keerde de bark *Ospreg* terug van de markt van Kirkwall, door de zeengte van Westray, toen de bemanning eensklaps eene groote bende walvisschen bemerkte. De *Ospreg* zond oogenblikkelijk signalen naar de kust en deed al het mogelijke, om de walvisschen deze gunstige plaats niet te doen verlaten.

Op de kusten is het een gebruik dat, wanneer een walvisch in 't zicht is, geheel de bevolking in de voorhanden zijnde booten springt, met zeisen, rieken, bijlen of hardpoenen gewapend. Dan poogt men het zeemonster te omsingelen, en het bij middel van geweerschoten en geschreeuw naar land te jagen. Dit werd woensdag nu ook gedaan.

Een engelsche toerist, die zich bij de walvischvangers had aangesloten, wist een der dieren op eene gevoelige plaats behendig met een geweerschoot te raken. De walvisch wilde naar onder gaan, doch de zee was hier niet diep. Hij vluchtte naar land, en, zooals de schapen meê loopen als er een loopt, volgden al de walvisschen hun gekwetsten makker.

Nu waren zij echter ingesloten. Van voor en van achter werden zij door de juichende zeelieden met allerlei wapens aangevallen. Spoedig zag de zee rood van bloed en waren de jagers als ware duivels geworden, zoo woedend maakte hun het gevecht.

Ondertusschen wierpen de vrouwen groote haken en lange koorden toe. De monster werden vastgemaakt, en zoo op de kust gesleurd. Men telde er ongeveer 150, en de kleinsten tusschen hen hadden minstens eene lengte van 6 meters.

Er was slechts een ongeval te betreuren, dat van een jongeling die zich met een mes aan de hand verwondde. Eenige booten werden door de woedende dieren in stukken geslagen, maar dit had geene gevolgen.

De walvisschen worden nu publiek verkocht.

Op het *Isle of Dogs* (Hondeneiland) in de Theems gelegen, is eene groote fabriek van petrool, olie, terpentijn, enz., toehoorende aan de *London Oil Storage Company,* de prooi der vlammen geworden. Het was vrijdag morgend toen men den brand gewaar werd, en zaterdag avond waren de vlammen nog niet uitgedoofd. Vergaarbakken, waar millioenen liters petrool waren bijeengebracht, ontploften met verschrikkelijk geweld, de vlammen sloegen honderden meters hoog in de lucht en verbreidden eenen onuitstaanbaren rookgeur. Een 20tal machtige stoomspuiten op de rivier geplaatst, waren niet bij machte het vuur te dooven dan na 15 uren werkens. Alles is verzekerd.

Rusland.

DE BRAND VAN DE VERA.

Over de verschrikkelijke ramp, waardoor de Wolga stoomboot *Vera* is getroffen, worden de volgende bijzonderheden medegedeeld.

De *Vera* was met een groot aantal passagiers uit Astrakan vertrokken en de Wolga opgestoomd. Toen donderdag avond bij het invallen der duisternis de lampen waren aangestoken, bespeurde een holmeester dat in eene kajuit eerste klas eene hanglamp naar beneden was gevallen en een deel der kajuit in brand had gezet. De man beproefde de vlam te blusschen door er water op te werpen, maar het vuur breidde zich steeds uit. Een matroos kwam toegesneld en hielp den holmeester, doch beider pogingen bleven vruchteloos.

Beiden hepen toen naar het dek, riepen brand ! en wekten de passagiers, die grootendeels reeds ter ruste waren gegaan.

In verschrikkelijke verwarring drongen nu allen naar het dek. Een der passagiers sprong terstoad over boord en anderen volgden dit voorbeeld. De kapitein liet de boot met volle kracht in de nabijheid van het dorp Rownoe op den oever loopen, maar onder de hand sprongen steeds meer passagiers over boord, want de vlammen bereikten reeds den voorsteven en werden door den wind, die van de voorzijde woei, aangewakkerd. Ten slotte bleef de boeg van de boot in het zand steken, terwijl het achterste gedeelte, vanwaar alleen redding kon worden gebracht, in het diepe water bleef.

Daardoor vonden de meesten passagiers hunne dood in de golven. Dit aantal werd nog vermeerderd, omdat men, ten einde hen in de gelegenheid te stellen zich boven water te houden, van het schip banken, stoelen en tafels naar beneden wierp. Hierdoor werden velen gekwetst, terwijl bovendien de machien bij het op strand loopen niet stopte. De raderen bleven dus voortdurend in heftige beweging, waardoor het aantal verongelukten nog vermeerderde.

Alle pogingen tot redding van den oever aangewend, bleven vruchteloos. Bijna alle passagiers kwamen om. Hun aantal is nog niet juist bekend maar men begroot het aantal van hen, die door de ramp het leven verloren, op 200.

Turkye.

Een brief uit Smyrna bericht de aanhouding van drie der brigands van de bende welke Ali Pacha heeft vermoord. Ook de koetsier van het slachtoffer is aangehouden, als verdacht handlanger te zijn van de roovers.

Politiek overzicht.

Men heeft tot hiertoe geene de minste zekere inlichting over het lot van prins Alexander van Bulgarien.

Volgens berichten uit Bucharest aan Engelsche dagbladen geseind, zou de samenzweering uitgebroken zijn in 't midden van den nacht van zaterdag op zondag.

De minister van oorlog, een persoon die voor den vorst de grootste verkleefdheid aan den dag legde en de omgekochte dienaar van den Czaar van Rusland was, zou al de regimenten naar de Servische grens gestuurd hebben, geene andere troepen te Bucharest latende dan een regiment ruiterij, dat insgelijks uitgekocht was.

Om 2 ure 's nachts zou dat regiment het paleis omsingeld hebben : dan zenden de hoofden der samenzweering bij den prins binnengedrongen zijn. Deze bevond zich te bed. Hij zou opgestaan zijn en met kracht geprotesteerd hebben tegen het geweld dat hem aangedaan werd. Toen de morgend aanbrak werd de prins buiten Solia gevoerd onder geleide der ruiterij.

De tijdingen verzekeren dat het valsch is dat de prins zou afstand gedaan hebben van den troon : hij zou krachtdadig geweigerd hebben en 't is dan dat men hem in een gevang heeft opgesloten.

Wat de bevolking betreft, deze zou niets van al het gebeurde voorop geweten hebben.

Ziehier de laatste berichten over de omwenteling in Bulgarie.

Bucharest, 24 augustus :

Het gerucht loopt dat prins Alexander hier heden zou aankomen. De koning Karel van Rumenie zou Sinaia verlaten om hem te gemoet te gaan.

Londen, 24 augustus :

Het *Centrall News* kondigt volgens bericht af : « Prins Hendrik van Battenberg seint ons uit Balmoral dat hij sedert de verleden week geen nieuws meer vernomen heeft over zijnen broeder Alexander. »

De ontkroonde vorst is thans 29 jaar oud. Hij is geboren den 5 april 1857. Vorst Alexander is de tweede zoon van prins Alexander van Hessen Darmstadt. Nog zeer jong trad hij in het regiment dragonders van het groot hertogdom Hessen, en in 1877 reeds verwierf hij een grootea roem, toen hij in het hoofdkwartier van den russischen grootvorst Nikolaas aan den veldtocht tegen Turkye deelnam.

Na den Turksch Russischen oorlog keerde hij naar Berlyn terug. In 1879, den 29 april, werd hij, met de toestemming der mogendheden, door de landvergadering van Bulgarie tot vorst gekozen en den 9 juli van hetzelfde jaar deed hij zijne plechtige intrede te Tirnowa.